

عنوان مقاله:

شناسایی و رتبه بندی موانع به کارگیری سیستم بهایابی بر مبنای فعالیت زمانگرا در صنایع کاشی و سرامیک استان اصفهان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مدیریت امور مالی، تجارت، بانک، اقتصاد و حسابداری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آمنه گرامی - مدرس، حسابداری، دانشگاه فنی و حرفه ای، آموزشکده فنی دختران اقلید، ایران

خدیجه کاظمی - دانشجوی کارشناسی حسابداری آموزشکده فنی دختران اقلید، ایران

خلاصه مقاله:

توجه به عامل برنامه ریزی و تعیین اهداف سازمان بدون توجه به عامل بهایابی عملاً امری ناممکن می باشد. میزان دسترسی به اهداف و برنامه های سازمان و فرآیندهای آن به تنهایی گویای عملکرد بهره وری سازمان ها نمی باشد. سامانه بهایابی بر مبنای فعالیت زمان گرا نوعی فرآیند بهایابی است برای تخصیص هزینه های منابع به محصولات و خدمات. هدف اصلی در این پژوهش شناسایی و رتبه بندی موانع به کارگیری سیستم بهایابی بر مبنای فعالیت زمانگرا در صنایع کاشی و سرامیک استان اصفهان می باشد. آزمودنی ها از طریق پرسشنامه که شامل 6 معیار می باشد که با استفاده از 23 سؤال مورد بررسی قرار گرفته اند. جامعه آماری تحقیق از مدیران مالی و سرپرست حسابداری صنایع کاشی و سرامیک استان اصفهان تشکیل شده که با استفاده از فرمول کوکران 112 نمونه تعیین و با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی، نمونه مورد نظر انتخاب گردید. جهت آزمون فرضیه ها از روش t تک نمونه و برای رتبه بندی عوامل از نرم افزار تاپسیس استفاده شد. نتایج حاصل حاکی از این است از بین 6 عامل مربوط به نبود فرهنگ لازم در مدیران برای تغییر تکنیک های جدید بهای تمام شده، آشنا نبودن مدیران با تکنیک های نوین بهایابی، نبود زمان سنجی واقعی برای هر یک از محصولات، نبود سامانه اطلاعاتی مناسب همراه با افزایش هزینه های آن، پایین آمدن پرداخت حق بهره وری کارکنان، نبود بازارهای رقابتی برای محصولات عوامل مربوط به آشنا نبودن مدیران با تکنیک های نوین بهایابی مهم ترین و با اهمیت ترین عامل و نبود بازارهای رقابتی برای محصولات کم اهمیت ترین عامل قرار دارد.

کلمات کلیدی:

بهایابی بر مبنای فعالیت زمانگرا، شناسایی موانع به کارگیری TDABC، رتبه بندی موانع به کارگیری TDABC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178541>

